

dan, at det vilde være urigtigt af mig, naar Principet fastholdes, da at lægge Hindringer i veien for, at Loven kan komme ud, hvilket baade jeg og, som jeg troer, en Deel af Thingets Medlemmer sætte Priis paa maatte stee. Jeg vil især tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa mit Forslag under Nr. 9, og jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad den ærede Ordfører bemærkede ved sin Motivering, at disse Tal have en i vore Skattelove saa at sige anerkjendt Betydning, saa at jeg ikke kunde finde mig i, at man ved en enkelt Afstemning forandrede dem ved 2den Behandling trods det, jeg tillod mig at yttre, og som jeg idag skal gjentage, ikke blot fordi det ikke blev anført af den ærede Ordfører, men ogsaa fordi mit Forslag under Nr. 9, dersom det ærede Thing maatte følge det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, da vil falde bort, og Resultatet deraf vilde være, at Skatteindtægten gik ned med ca. 5 Millioner Rigsdaler; altsaa vilde ved denne større fritagelse en yderligere Forøgelse af Stigningen finde Sted for dem, som blive tilbage til at betale Skat. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 7 angaaer, da er det rigtigt, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har sagt, at uden dets Vedtagelse vilde Vædringsforslaget under Nr. 8 med dertil sigknyttende Underædringsforslag ikke kunne vedtages. Jeg skal tillade mig at slutte mig til baade hans og den ærede Forslagsstillers Anbefaling for Forslaget under Nr. 7 a og forøvrigt sige, at medens jeg under andre Omstændigheder vilde have en temmelig alvorlig formel Betragtning at gjøre gjældende mod Vædringsforslaget under Nr. 7, nemlig at det flyttes op i en Paragraph, hvor det efter min Formening ifølge sit Indhold ikke har hjemme, og stilles ud fra det Sted, som det naturligen hører til, er dog denne Indvending ikke af den Bessaffenhed, at jeg, naar forøvrigt Thinget maatte ville følge den Vej, jeg har tilladt mig at antyde som en Vej, jeg multigen kan være tilbøielig til at følge med paa, derfor skulde fraraade at vedtage Forslaget under Nr. 7, der som sagt er en Nødvendighed for, at vi overhovedet kunne komme til at

gaae den Vej, som indeholdes i Forslaget under Nr. 8 med tilhørende Underædringsforslag. — Der staaer endnu tilbage for mig at omtale Vædringsforslaget under Nr. 2, der — jeg behøver neppe at sige Mere — hos mig vil finde en aldeles afgjort Modstand. Det er jo netop Hensigten med det Lovforslag, som for Tiden foreligger, at komme til en Endelighed med alle disse Spørgsmaal, som idelig og altid ville komme frem, saa ofte der bliver Spørgsmaal om at discutere Principerne for og imod en Indkomststat, og skjøndt det ærede Medlem, som har stillet Forslaget, ikke udtrykkelig har sagt, om han fastholder det, selv om Vædringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, hvorefter det skulde stee paa Finantsloven, vil jeg dog tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, om det kunde ansees for at være nogen uønskelig Regel — det være sig enten i selve Finantsloven eller i en særlig Lov — at vi kom tilbage til en Debatting af alle disse Spørgsmaal, deriblandt ogsaa dette kjære om den stigende Scala. Jeg for mit Vedkommende finder Forslaget af den Bessaffenhed, at jeg under ingen Omstændigheder kan modtage det.

Th. Nielsen: Som det vil sees, gaaer Forslaget under Nr. 10 ud paa at stryge den stigende Scala, og det er Noget, som jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade kan være med til. Vel har man sagt, at det var Noget, som ikke nogensinde har fundet Sted, med Undtagelse af, at det har fundet Sted i Frankrig under Revolutionen, og da i Rædselsperioden under Robespierre; men selv om det var Tilfældet, at den kun har fundet Sted i Frankrig under Rædselsperioden, saa er det ikke noget afgjort Bevis for, at det var galt. Vel kom der Ting frem under Rædselsperioden, som man maa gysse for, men der kom ogsaa saa mange sande Principer og Ideer frem, som vel for en Tid bleve qualte, men som man efterhaanden er vendt tilbage til. Og det er ingenlunde Tilfældet, at den stigende Scala er noget Ukjendt i den øvrige Tid og de øvrige Lande. Den stigende Scala er netop noget meget Almindeligt. I de fleste Lande, hvor der er fri Forsatning, er jo Indkomstskatten